

maks ja kilmaks innimeste süddames. Omma
ello pärrast kartes, jätsid lapsed ommad wan-
nemad nende wiimse hädda sees aitmatta, sug-
gulane põggenes sugulasse, sõbber sõbra eest.
Sellepärrast et silmaga nähha olli, et katk sest
ikka laiemale läks, et surnud wanna kõrwatu-
ma wiisi järrele, kirrikude sisse ehk kirriko ümber
kirrikoaialemahhamaeti, wallitseti nüüd ka liin-
na kohto polest monnedrohhoaiad wärrawa tag-
ga ärra, kuhho neid matta, kes katko surnud. Reed
surnokehhad, mis liinna ulitsatte peält korjati,
said Kallamaia liggidal ühte isipaika maetud.

Katk mõllas liinna sees, ja waentlane olli liin-
na ümber pirand, sedda ennese alla sundida. Ein,
mis wannal aial wapraste olli wastopannud,
ei jaksand se kord wasto seista. Soldatid enna-
miste ollid otsa sanud ja monnel päwal 150
meest ja ennamgi surnud; tükkimehhed ollid ärra
löppend, ja liinna mehhed kahhanesid pääw pä-
walt kas sinamaks. Siis polnud ennam mund
nou egga abbi, kui liinna ja keik maad Miisklipä-
wal leppimissekauya woitja kätte anda, ja Wen-
ne Keisri alla wanduda. Mis Rootsi wäest

weel lulle olli, läksid laewadega omma male
taggasi. Redda sõdda maalt liinna olli pelgo
aianud, ruttasid nüüd iggamees omma koio,
ni paljo kui neid alles hinges olli. Mitto mois-
nikkuid, kui omma moisa taggasi saiwad, sur-
riwad weel sennagi ärra. Ja mis nad seält
leidsid eest? Mis muud, kui et moisad ja küllad
ennamiste ollid ärrapõlletud ehk paljaks risu-
tud ja wallarahwas katko surnud.

Ein olli nüüd käl jälle tahti ja sõddiminne ot-
sas; agga sellepärrast katk ei kustund kohhe,
waid surri ikka weel innimesi, kummi külm aeg
kätte tulli. Kui aastal pärrast katko lin jälle ter-
we olli, hakkati arrud ülleswõtma, mittuks kat-
ko ollid surnud, ja siis leiti, et olli ennam kui kah-
heksas ośsa liinnakoddanikkuid otsa sanud, ja ül-
le liinna ja allewitte, liinna innimesi ja neid, kes
liinna ollid põggenend ja Rootsi soldatid, üle-
pea wiisteistkümmend tuhhat hinge surnud.

Surematsuggu rahwas olli, kui lin Wen-
nerigi alla andis, hulk, karnisoni wäega ühhes,
laewade peäle lainud, ja teised kippusid üle
merre Sakjamale. Tuul olli wastas, et laewad